

Thomas Wilcox

KALLIS HUNAJAN PISARA KRISTUS-KALLIOSTA, eli neuvon sana kaikille pyhille ja syntisille

Englannin kielestä kääntänyt ILONA KARES 11. painos. Herättäjä-Yhdistys, Lapua

Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. 2. Kor. 13:5.

Pakanat, jotka eivät tavoitelleet vanhurskautta, ovat saavuttaneet vanhurskauden, mutta sen vanhurskauden, joka tulee uskosta; mutta Israel, joka tavoitteli vanhurskauden lakia, ei ole sitä lakia saavuttanut. Minkä tähden? Sen tähden, ettei se tapahtunut uskosta, vaan ikään kuin teoista. Room. 9:30–32.

Sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle. Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka usko. Room. 10:3, 4.

LUKIJALLE

Näinä viimeisinä aikoina olen havainnut, että Herran rakkauden suloiset säteet ovat jonkin verran paistaneet sydämeeni, lämmittäneet tunteitani ja sytyttäneet sieluani, ei ainoastaan sitä varten, että sielussani heijastuisi kiintymys niin suurta rakastajaa kohtaa, kuin minun Vapahtajani on, jonka ylimaallinen rakkaus on kaikkea tietoa ylempänä, Ef. 3: 19, vaan että myöskin rakastaisin kaikkia Siionin taivaasta syntyneitä lapsia ja toivoisin heille kaikkea hyvää. Minä huomaan näinä päivinä, että monia sieluraukkoja heitellään sinne ja tänne, niin että he ovat ihmisten arpapelin ja eksytyksen kavalien juonien pauloissa kaikkien opin tuulten viskeltävinä vain odottaen tulevansa petetyiksi, Ef. 4: 14. Olen havainnut, että rakennetaan monia vääriä perustuksia, joiden rakentamiseen hukataan turhaan paljon aikaa, ja että ihmiset eivät puhu totuutta rakkaudessa eivätkä perusta kaikessa häneen, joka on pää, Kristukseen, Ef. 4: 15. Ei voida perustaa Kristukseen, jos ei ole yhteyttä häneen. Ja ilman yhteyttä häneen on kaikki, mitä teemme, kirottua.

Jos Herra haluaa siunata lukemisesi, olet seuraavassa tutkielmassa, rakas lukija, havaitseva ikään kuin hiljaisen äänen takanasi sanovan: "Tämä on tie, vaella sitä niin, ettet poikkea oikealle etkä vasemmalle". Tie sille suloiselle polulle, jossa sielu vanhurskautetaan Jumalan edessä, on Jeesuksen Kristuksen vanhurskaus, sillä kaikki meidän oma vanhurskaudemme on kuin saastainen vaate; sillä totisesti sanottakoon: "Herrassa tulee vanhurskaaksi kaikki Israelin siemen, ja hän on heidän kerskauksensa", Jes 45: 24, 25. Vain tuon yhden vanhurskaan kuolema meidän väärien edestä voi saattaa meidät Jumalan luo. Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi, 2 Kor. 5: 21.

Kristitty lukija! Salli kaiken, mikä sinussa on vanhaa Aatamia, painua maahan Kristuksen jalkain juureen. Hän yksin olkoon kaikessa ensimmäinen. Ripustettakoon Kristukseen kaikki tämän uuden liiton hengellisen temppelin astiat maljoista ruukkuihin saakka. Hänen on kunnia. Hän yksin on arvollinen, sillä hän on rakentava Herran temppelin ja saava kunnian. Hän on Isän määräyksen mukaan peruskivi, kulmakivi ja päätöskivi. Hän on Isän armon ja kunnian täyteys. Mitä tahansa tarvinnetkin, voit tulla hänen luokseen, hänellä on parantava lääke.

Lukija! Auttakoon hyvä Jumala sinua kokemaan seuraavaa neuvon sanaa, jotta Jumala voisi tehdä sen sinulle hunajalta maistuvaksi, suloiseksi sielullesi ja terveelliseksi luillesi, ja minun sieluni on iloitseva sinun kanssasi. Veljesi uskossa ja evankeliumin osallisuudessa: Thomas Wilcox

KALLIS HUNAJAN PISARA KRISTUS-KALLIOSTA

Neuvon sana minun omalle sydämelleni ja sinun sydämellesi.

Sinä olet tunnustava kristitty ja käytät kaikkia armonvälikkappaleita. Siinä sitä teet hyvin, ne ovat ihania etuoikeuksia. Mutta ellei Kristuksen veri ole tunnustuksesi perustana, on sinun tunnustuksesi kuivettava tyhjiin, ja se on osoittautuva vain valheelliseksi näyttelemiseksi, joka vie helvettiin. Jos tunnustaessasi säilytät syyllisyytesi ja itsevanhurskautesi, tulevat nuo kyykkäärmeet imemään kaiken elämän sinun tunnustuksestasi. Kokeile ja tutki joka päivä tarkasti, mille perustalle sinun tunnustuksesi ja sinun autuudentoivosi ovat rakennetut, onko Kristus laskenut niille perustuksen. Ellei niin ole, ei se perustus tule kestäämään myrskyssä, joka on nouseva sitä vastaan. Saatana on sortava sen maahan, ja sen sortuminen on oleva suuri, Matt. 7: 27.

Kerskaileva tunnustaja! Sinä joudut seulottavaksi. Jokainen tunnustuksesi säie on tuleva koetelluksi, kestäkö se. On kauhistuttavaa huomata kaiken luhistuvan ja havaita, ettei ole mitään, mille perustaa.

Korkealentoinen tunnustaja! Varo aikanaan vahasiipiäsi, jotka tulevat sulamaan kiusausten helteessä. Miten surkeaa on ryhtyä suuriin liikeyrityksiin ja tehdä lopulta vararikko, ja niin ei sielullasi ole mitään pääomaa, mitään perustusta, joka olisi pantu iankaikkisuutta varten.

Lahjakas tunnustaja! Katso, ettei mato jäydä sinun hienon kasvisi juuria ja saa sitä kuolemaan koetelemusten päivänä. Tarkkaa sieluasi joka päivä ja kysele: "Missä näkyy Kristuksen veri minun sielussani? Mille vanhurskaudelle olen perustanut pelastukseni toivon? Olenko vapautunut itsevanhurskaudestani?" Moni erinomainen tunnustaja on katsellessaan kaikkien hyvien tekojensa raunioita joutunut lopulta huudahtamaan: "Hukassa, hukassa iankaikkisesti!"

Huomaa, että suurimmat synnit voivat piiloutua suurimman velvollisuuden täyttämisen ja suurimman sielunhädän alle. Huolehdi siitä, että Kristuksen veri täydellisesti parantaa sen haavan, jonka synty on iskenyt sinun sieluusi, ettet sen haavan päälle vain kasvata uutta nahkaa, joka on muodostunut velvollisuuksien täyttämisestä, nöyrytyksestä, anteliaisuudesta jne. Käytä mitä tahansa muuta parannuskeinoa kuin Kristuksen verta, ja se on myrkyttävä haavan. Olet huomaava, ettei syntiäsi ole todella koskaan kuoletettu, ellet ole nähnyt vertavuotavaa Kristusta edessäsi ristillä. Mikään muu ei voi sitä kuolettaa kuin Kristuksen vanhurskauden katseleminen.

Luonto ei voi tarjota mitään lääkettä sielunhoitoa varten. Parantuminen, joka johtuu velvollisuuksien täyttämisestä eikä Kristuksesta, on toivottominta sairautta. Köyhä, vaillinainen luonto ei korkeimpine saavutuksineenkaan voi kutoa tarpeeksi hienoa vaatetta sielun alastomuuden peitteeksi. Sielu ei voi siihen tarkoitukseen käyttää mitään muuta kuin Kristuksen täydellistä vanhurskautta. Mitä tahansa luonto onkin kutonut, se on riisuttava ennen kuin voidaan pukeutua Kristuksen vanhurskauteen. Mitä tahansa luonto onkin pukeutunut yllemme, sen on saatana tuleva ja riistävä pois viimeistä tilkkua myöten ja jättävä sielun alastomana ja suojattomana alttiiksi Jumalan vihalle. Kaikki luonnon aikaansaannokset eivät voi vastata edes pientä pisaraa siitä armosta, joka voi kuolettaa synnin, eivätkä ne voi katsoa kerran Kristusta kasvoin. Sinä olet tunnustava kristitty, sinä kuuntelet sanaa, rukoilet ja käyt Herran Ehtoollisella, ja kuitenkin voit olla syvästi onneton. Valvo tilaasi! Oletko tähän päivään saakka milloinkaan nähnyt vain Kristuksen, erotettuna kaikesta muusta, mikä täällä maailmassa on jaloa ja vanhurskasta? Oletko nähnyt tuon kaiken muun painuvan maahan hänen rakkautensa ja armonsa majesteetin edessä? Jes. 2: 17.

Jos olet todella nähnyt Kristuksen, olet nähnyt hänessä pelkkää armoa, pelkkää vanhurskautta, niin täysin rajatonta, että se käy yli kaiken meidän syntikurjuutemme. Jos olet nähnyt Kristuksen, voit

polkea jalkoihisi kaiken ihmisvanhurskauden ja kaiken enkelien vanhuskauden, mikäli on kysymyksessä Jumalan mielisuosion saavuttaminen. Jos olet nähnyt Kristuksen, et halua ilman häntä tehdä ainoatakaan hyvää työtä, et sittenkään, vaikka saisit kymmentuhatta maailmaa palkaksesi, 1 Kor. 2: 2. Jos kerrankin olet nähnyt Kristuksen, olet hänessä nähnyt kallion, joka on korkeampi kuin itsevanhurskaus, saatana ja synti, Ps. 61: 3, ja tämä kallio on seuraava sinua, 1 Kor. 10: 4. Siitä kalliosta on alati pisaroiva armon hunajaa sinun ravinnoksesi, Ps. 81: 17. Tutki, oletko koskaan nähnyt Kristuksen Jumalan ainosyntyisenä Poikana, täynnä armoa ja totuutta, Joh. 1: 14, 16, 17. Varmistu siitä, että olet tullut Kristuksen luo, että seisot ikiaikojen kalliolla, että olet vastannut siihen kutsuun, jonka hän on lähettänyt sielullesi ja että olet liittynyt häneen tullaksesi pelastetuksi. Ihmiset puhuvat terveinä ollessaan rohkeasti uskosta; harvat tietävät, mitä usko on. Kristus on Raamatun salaisuus, armo on Kristuksen salaisuus. Usko on ihmeellisin asia maailmassa. Lisää siihen jotain omaasi, ja sinä turmelet sen. Kristus ei katsahdakaan siihen, jos se tahtoo esiintyä uskona. Kun sinä uskot ja tulet Kristuksen luo, on sinun luovuttava omasta vanhurskaudestasi ja tuotava vain syntisi. (Oi, se on vaikeaa!) Sinun on luovuttava pyhydestäsi, pyhityksestäsi, hyveistäsi, nöyryydestäsi jne. ja sinun on tuotava vain puutteesi ja kurjuutesi, muuten ei Kristus ole sopiva sinulle etkä sinä Kristukselle. Kristus tahtoo olla pelkästään lunastaja ja välimies, ja sinun täytyy olla kadotettu syntinen, muuten ette te, Kristus ja sinä, koskaan sovi toisillenne. Vaikein asia maailmassa on ottaa vanhurskaudekseen yksin Kristus, siis tunnustaa hänet Kristukseksi. Jos lisäät siihen jotain omaasi, et enää salli hänen olla Kristuksena.

Jos jotain muuta kuin Kristus asettuu rinnallesi lähestyessäsi Jumalaa armon kerjäläisenä, kutsu sitä antikristukseksi ja käske sen poistua; salli vain Kristuksen vanhurskauden sinusta riemuita. Kaikki muu on Baabelia, jonka on kukistuttava, jotta Kristus jäisi, ja sinä olet riemuitseva sen kukistumisen päivänä, Jes. 1: 10, 11, 12. Kristus polki yksinään viinikuurnan, eikä kukaan ollut hänen kanssaan, Jes. 63: 3. Jos asetat jotakin Kristuksen rinnalle, on Kristus polkeva sen maahan vihassaan ja kii-vaudessaan ja on tahraava vaatteensa sen verellä. Luulet, että on helppo uskoa. Onko uskoasi milloinkaan koeteltu kiusauksen hetkellä ja ratkaisevassa taistelussa syntiä vastaan. Onko sen koskaan täytynyt taistella saatanaa vastaan Jumalan vihan raskauttaessa omaatuntoa? Kun sinä olit helvetin ja kuoleman kidassa, osoittiko Jumala sinulle silloin Kristusta lunastushintana, vanhurskautena jne.? Saatoitko silloin sanoa: "Oi, minä näen Kristuksessa armoa yltäkyllin"? Jos niin on, silloin voit sanoa nuo sanat, jotka ovat korkeinta maailmassa: Minä uskon. Koettelematon usko on epävarma usko.

Uskoon kuuluu selvä tietoisuus synnistä ja Kristuksen veren ansiosta. Siihen kuuluu myös selvä tietoisuus siitä, että Kristus haluaa sinut pelastaa yksin sen tähden, että olet syntinen. Ja kaikki tämä on vaikeampaa kuin maailman luominen. Synnin ja syyllisyyden myrskyssä ei luonnollisen ihmisen voima voi kaiken kaikkiaan niin terästyä, että se todella voisi uskoa Kristuksella olevan armoa ja pelastamisen halua. Kun saatana panee syntitaakan omantunnon kannettavaksi, silloin evankeliumi neuvoo sielua heittämään tuon taakan Kristuksen hartioille, siis tekemään hänet Kristukseksi. Hänellä on palava halu siihen tehtävään. Evankeliumin summa on siinä, että otetaan vastaan ainoastaan Kristuksen vanhurskaus ja pelastus yksin hänen veressään. Kun sielu velvollisuuksiaan täyttäessään ja kaikissa ahdistuksissaan voi sanoa: "Kristus, yksin Kristus, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi, lunastukseksi, 1 Kor. 1: 30, eivät minun nöyrytykseni, eivät tekoni eivätkä armonkokemukseni jne.", silloin on sielu päässyt sinne, missä aallot eivät sitä tavoita.

Kaikkiin kiusauksiimme, saatanan hyökkäyksiin ja valitukseemme on syynä itsevanhurskaudemme ja omahyväisyytemme. Niitä Jumala ajaa takaa salliessaan saatanan hyökätä kimppuumme, niin kuin Laaban ajoi takaa Jaakobia kotijumaliensa tähden. Ne on sinulta riistettävä, olitpa miten vastahakoinen tahansa. Ne estävät Kristuksen pääsemästä sisälle, ja syyllisyys ei häviä, ennen kuin Kristus tulee sisälle. Missä on syyllisyyttä, siellä on sydän kova. Sen tähden suuri syyllisyys todistaa vain vähän, jos ensinkään, Kristuksesta.

Kun synnintunto on herännyt, varo, ettet rauhoita sitä muulla kuin Kristuksen verellä, sillä muuten paadut. Tee Kristus rauhaksesi, Ef. 2: 14, älä velvollisuuksiesi täyttämistä, kyyneleitäsi tai muuta sellaista. Sinä voit ajaa Kristuksen luotasi yhtä hyvin hyvillä teoillasi kuin synneilläsi. Katso Kristukseen ja tee niin paljon töitä kuin tahdot. Seiso koko painollasi Kristuksen vanhurskauden varassa. Varo, ettet seiso toisella jalallasi oman vanhurskautesi varassa ja toisella jalallasi Kristuksen vanhurskauden varassa. Siihen asti, kunnes Kristus tulee ja istuu armoistuimelleen sinun omasatunnossasi, ei siellä ole muuta kuin syntivelkaa, kauhua ja salaisia epäilyksiä sielun heitellessä toivon ja epätoivon välillä, mikä tila ei ole evankeliumin hengen mukaista.

Ken pelkää katsoa synnin viheliäisintä inhottavuutta, oman sydämen todellisinta helvettiä, hän epäilee Kristuksen ansiota. Älä milloinkaan lankea niin suureen syntiin, 1 Joh. 2: 1. Koeta saada Kristus rupeamaan puolustajaksesi, ja sinä olet huomaava, että hän on Jeesus Kristus, vanhurskas. Kaikissa omantunnon epäilyksissä, pelästyksissä ja myrskyissä katso alati Kristukseen. Älä väittele saatanan kanssa, sillä hän ei sen parempaa halua, vaan käske hänen mennä Kristuksen luo, ja Kristus on vastaava hänelle.

Kristuksen virkana on olla meidän puolustajamme, 1 Joh. 2: 1. Hänen virkansa on meidän takausmiehenämme vastata lain täyttämisestä, Hepr. 7: 22, ja meidän välittäjänämme vastata oikeuden edessä, Gal. 3: 20, 1 Tim. 2: 5. Ja tähän virkaan hänet on valalla sidottu, Hepr. 7: 20, 21. Jätä kaikki Kristuksen huoleksi. Jos tahdot tehdä itse jotakin syntisi sovittaaksesi, kiellät Kristuksen, tuon vanhurskaan, joka on tehty synniksi sinun edestäsi, 2 Kor. 5: 21.

Saatana voi selitellä ja vääristellä Raamatun sanaa, mutta hän ei voi vastata siihen. Se on Kristuksen ehdottoman arvovaltainen sana. Kristus voitti sillä saatanan, Matt. 4: 10. Raamatussa ei ole ainoatakaan pahaa sanaa köyhää syntistä vastaan, jolta itsevanhurskaus on riisuttu. Ei, selvästi Raamattu osoittaa, että juuri sellainen ihminen, eikä kukaan muu, on evankeliumin armon kohteena. Luota vain Kristuksen halulliseen mieleen, se tekee sinutkin halulliseksi. Jos huomaat, ettet voi uskoa, niin muista, että on Kristuksen tehtävä saada sinut uskomaan. Jätä asia hänelle. Hän vaikuttaa sekä tahottomisen että tekemisen hyvän tahtonsa mukaan, Fil. 2: 13. Murehdi epäuskoasi, joka tekee omassatunnossasi olevan syyllisyyden Kristusta suuremmaksi, aliarvioiden Kristuksen ansiota ja pitäen Kristuksen verta epäpyhänä, halpana ja riittämättömänä.

Sinä valittelet paljon omaa kohtaasi. - Saako syntisi sinut katsomaan enemmän Kristukseen, vähemmän itseesi? Se on oikein, muuten on valituksesi vain tekopyhyyttä. On sääliä katsella hyviä tekoja, armonkokemuksia, aikaansaannoksia, kun pitäisi katsoa Kristusta. Niiden katseleminen tekee sinut ylpeäksi, Kristuksen armon katseleminen tekee sinut nöyräksi. Armosta sinä olet pelastettu, Ef. 2: 5, 8. Älä masennu moninaisissa kiusauksissa, Jaak. 1: 2. Niiden aaltojen tehtävänä ei ehkä olekaan hukuttaa sinua, vaan nostaa sinut pois itsestäsi Kristus-kalliolle.

Sinä saatat joutua alhaalle, aina helvetin partaalle saakka, valmiina syöksymään sinne. Sinä et voi joutua syvemmälle kuin helvetin kitaan. Monet pyhät ovat olleet siellä, vieläpä syöksyneet helvetin syvyyksiin. Sielläkin voit kuitenkin huutaa, sielläkin voit katsella pyhää temppeliä, Joon. 2: 5. Tuohon temppeliin, joka oli käsin rakennettu, saivat vain puhdistetut astua ja hekin uhria tuoden, Apt. 21: 26. Mutta nyt on Kristus meidän temppelimme, meidän uhrimme, alttarimme ja ylimmäinen pappimme, jonka luo saavat tulla vain syntiset, eikä heillä saa olla muuta uhria kuin hänen oma verensä, joka on kerta kaikkiaan uhrattu, Hepr. 7: 27.

Muista kaikkia niitä armon merkkejä, jotka ovat taivaassa. Sinä ajattelet: "Oi, mikä armon merkki minä voisin olla!" Mutta siellä on tuhansittain yhtä arvokkaita armon merkkejä kuin mitä sinä voisit olla. Suurinkaan syntinen ei ole milloinkaan ollut suurempi Kristuksen armoa. Älä ole epätoivoinen.

Toivo vain. Kun pilvet ovat synkimmät, luo silloinkin katseesi Kristukseen, Isän armon ja rakkau-
den ikuiseen patsaaseen, joka on pystytetty taivaaseen, jotta kaikki syntiset siihen alati katsoisivat.
Mitä saatana ja omatuntosi sanonevatkin, älä langeta lopullista tuomiota itseäsi vastaan. Viimeinen
sana on oleva Kristuksen. Hän on elävien ja kuolleiden tuomari, ja hänelle kuuluu lopullisen tuomi-
on julistaminen. Hänen verensä puhuu sovituksista, Kol. 1: 20, puhdistuksesta, 1 Joh. 1: 7, kansa-
laisysoikeudesta, Apt. 22: 28, lunastuksesta, 1 Piet. 1: 18, 19, pyhityksestä, Hepr. 9: 13, 14, anteek-
siantamuksesta, v. 22, vapaasta pääsystä kaikkein pyhimpään, Hepr. 10: 19, vanhurskauttamisesta,
Room. 5: 9, Jumalan läheisyydestä, Ef. 2: 13. Ei pisaraakaan tästä verestä ole menevä hukkaan.
Pysähdy ja kuuntele, mitä Jumala tahtoo sanoa, sillä hän on julistava rauhaa kansallensa, etteivät he
enää palaisi hulluuteensa, Ps. 85: 9. Hän puhuu armoa, laupeutta ja rauhaa, 2 Tim. 1: 2. Siten puhu-
vat Isä ja Kristus. Odota Kristuksen ilmestymistä niin kuin kointähteä, Ilm. 22: 16. Hän on tuleva
yhtä varmasti kuin aamu koittaa. Hän on tuleva virkistävänä kuin sade, Hoos. 6: 3.

Yhtä vähän kuin voit estää aurinkoa nousemasta, yhtä vähän voi estää Kristusta, vanhurskauden
aurinkoa, koittamasta, Mal. 4: 2. Älä käännä hetkeksikään katsettasi pois Kristuksesta. Älä katsele
syntiä, vaan katso ensin Kristusta. Ellet syntejäsi murehtiessasi näe Kristusta, lopeta murehtimisesi,
Sak. 12: 10. Kaikkia velvollisuuksiasi suorittaessasi katso Kristukseen, ennen työhön ryhtymistäsi
katso Kristukseen saadaksesi anteeksiantamuksen, työtä tehdessäsi saadaksesi apua ja työn päätyt-
tyä saadaksesi hänen hyväksymisensä. Ilman tätä ovat ne lihallisia, huolettomasti tehtyjä tekoja. Älä
muuta evankeliumia laiksi, ikään kuin osa jäisi sinun suoritettavaksesi ja kärsittäväkseen, ja Kristus
olisi vain puolinainen välimies, ikään kuin sinun täytyisi kantaa osa syntitaakastasi ja suorittaa osa
sovituksesta. Anna synnin särkeä sydämesi, mutta älä anna sen särkeä evankeliumin toivoasi.
Katsele enemmän vanhurskauttamista kuin pyhitystä. Kun korkeimmat käskyt tulevat kysymyk-
seen, älä pidä Kristusta vaatijana, vaan velallisena, joka on ottanut tehtäväkseen velan suorittami-
sen. Jos olet katsellut omia päätöksiäsi, pyrkimyksiäsi, tekojasi, velvollisuuksiasi, kelvokkuuttasi
jne. enemmän kuin Kristuksen ansioita, on se tuleva sinulle kalliiksi. Onko ihme, että kuljet valitel-
len. Armonkokemukset voivat olla todistuksia, mutta ilman niitä pelkän Kristuksen ansion on oltava
toivosi perustana. Kristus yksin voi olla kirkkauden toivo, Kol. 1: 27.

Tullessamme Jumalan luo emme saa tuoda mukanaamme mitään muuta kuin Kristuksen. Kaikki lisät
ja kaikki aikaisemmat ansiomme myrkyttävät ja turmelevat uskon. Ken rakentaa velvollisuuksien,
armonkokemuksien ja muun sellaisen varaan, ei tunne Kristuksen ansiota. Tämä tekee uskomisen
niin vaikeaksi, niin vieraaksi luonnolliselle ihmiselle. Jos uskot, täytyy sinun joka päivä luopua (niitä
tappiona ja roskana pitäen, Fil. 3: 7, 8) etuoikeuksistasi, kuuliaisuudestasi, kasteestasi, pyhityk-
sestäsi, täytetyistä velvollisuuksistasi, armolahjoistasi, kyyneläistasi, liikutuksistasi, nöyryydestäsi,
ja on sinun korotettava vain Kristus.

Sinun työsi ja itsekylläisyytesi on joka päivä kuolettava. Sinun täytyy ottaa kaikki Jumalan kädestä.
Kristus on Jumalan lahja, Joh. 4: 10 ja 3: 16. Usko on Jumalan lahja, Ef. 2: 8. Syntien anteek-
siantamus on armolahja, Room. 5: 16. Voi, kuinka luontomme riehuu, kiihvailee ja raivoaa sitä vas-
taan, että kaikki on lahjaa, ettei se voi ansaita mitään omilla teoillaan, kyynelillä eikä velvolli-
suuksiensa täyttämällä, että kaikki omat teot ovat kelpaamattomia ja arvottomia taivaassa.
Jos luonnon olisi pitänyt suunnitella pelastuksen tie, olisi se mieluummin antanut sen pyhien ja en-
kelien käsiin heidän kaupiteltavakseen kuin Kristuksen käsiin, joka antaa ilmaiseksi ja jota luonto
siksi epäilee. Luonto tahtois viitoittaa tien, jolla teot vanhurskauttaisivat, siksi se kauhistuu Kris-
tuksen ansiota itselleen mitä tuhoisimpana. Luonto haluaisi pelastuakseen tehdä mitä tahansa mie-
luummin kun mennä Kristuksen luo, liittyä Kristukseen ja olla hänelle velassa kaikesta. Kristus ei
vaadi mitään, mutta sielu tahtois tyrkyttää Kristukselle ainakin jotain omaansa. Tässä juuri on tuo
suuri ristiriita. Mieti tarkoin, oletko koskaan vielä nähnyt Kristuksen ansiota, oletko koskaan näh-
nyt, miten ääretön on hänen kuolemansa tuottama sovitus? Näitkö sen, kun syntikuorma ja Jumalan
viha raskaina painoivat omaatuntoasi. Se on armoa. Kristuksen ansion suuruuden tuntee vain syväs-

sä ahdistuksessa oleva köyhä sielu. Heikko synnintunto ylistää vain vaimeasti ja matalalla äänellä Kristuksen verta ja ansiota.

Epätoivoinen syntinen! Sinä katselet oikealle ja vasemmalle sanoen: "Kuka tahtoo osoittaa meille sitä, mikä on hyvää?" Sinä kääntelet kaikkia hyviä tekojasi ja tunnustuksissasi, hutiloiden paikatakseksi kokoon vanhurskauden pelastukseksi. Katsokaa nyt Kristukseen ja antakaa pelastaa itsenne, te maan ääret kaikki, Jes. 45: 22. Ei ole ketään toista. Hän on pelastaja, paitsi häntä ei ole ketään, v. 21. Mihin muuanne katsonetkin, joudut kadotetuksi. Jumala on katsova vain Kristukseen, etkä sinäkään saa katsoa mihinkään muuhun. Kristus on ylennetty kuin vaskikäärme erämaassa, jotta syntiset maailman ääristä saakka, kaukaisimmatkin, voivat nähdä hänet ja katsoa häneen, Joh. 3: 14, 15. Vähäisinkin kosketus häneen on parantava sinut.

Ja Jumalan tarkoitus on, että katsoisit häneen, sillä Jumala on asettanut hänet korkealle kunnian valtaistuimelle kaikkien syntisraukkojen nähtäväksi. Sinulla on rajattomasti syytä katsoa häneen eikä ainoatakaan syytä kääntää katsettasi pois hänestä. Hän on hiljainen ja nöyrä sydämeltään, Matt. 11: 29. Hän tahtoo itse tehdä sen, mitä hän vaatii luoduiltaan, nimittäin kantaa heikkojen vajavaisuuksia, Room. 15: 1, hän ei tahdo olla itselleen mieliksi, ei tahdo takertua lakiin, v. 12. Hän on ojentava sävyisyyden hengessä, Gal. 6: 1, ja hän on kantava sinun kuormasi, v. 2. Hän on antava anteeksi, ei vain seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän, Matt. 18: 21, 22. Apostolit tarvitsivat lisää uskoa tämän uskoakseen, Luuk. 17: 4, 5. Koska meidän on vaikea antaa anteeksi, niin ajatteleme, että se on Kristuksellekin vaikeaa.

Me näemme synnin suurena. – Me ajatteleme, että Kristuskin näkee sen sellaisen ja mittaamme ääretöntä rakkautta meidän mitoillemme, ääretöntä ansiota meidän synneillämme, mikä on suurinta ylpeyttä ja jumalanpilkkua, Ps. 103: 11, 12, Jes. 40: 15. Kuuntele, mitä hän sanoo: "Minä olen saanut lunastusmaksun", Job. 33: 24, "Häneen minä olen mielistynyt", Matt. 3: 17. Jumala ei tahdo mitään muuta. Mikään muu ei ole sinua hyödyttävä eikä tyydyttävä omaatuntoasi kuin Kristus, joka sovitti Isän. Jumala tekee kaiken Kristuksen tähden. Sinä olet ansainnut helvetin, Jumalan vihan ja hylkäämisen. Kristus on ansainnut elämän, syntien anteeksiantamisen ja otolliseksi tulemisen Jumalan edessä. Hän ei tahdo vain osoittaa sinulle edellistä, vaan hän tahtoo antaa sinulle jälkimmäisenkin. Anteeksi antaminen on Kristuksen oma autuus ja ilo. Ajattele, kuinka Kristus maan päällä ollessaan oli enemmän publikaanien ja syntisten parissa kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, jotka olivat hänen julkisia vastustajiaan, sillä he olivat vanhurskaita. Hänen asemansa kirkkaudessa ei tee häntä välinpitämättömäksi eikä ylenkatseelliseksi syntisraukkoja kohtaan, niin kuin sinä kuvittelet. Ei, nytkin taivaassa on hänen sydämensä sama. Hän on Jumala eikä muutu. Hän on Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin, Joh. 1: 29. Hän on kokenut kaikki sinun kiusauksesi, masenuksesi, murheesi, hyljätyksi joutumisesi, Matt. 4: 3 - 11, 25: 38, Mark. 15: 34, Luuk. 22: 44. Hän on juonut maljan karvouden ja jättänyt sinulle sen makeuden; kadotustuomio on poissa. Kristus joi yhdellä kertaa kaiken Isän vihan, eikä sinulle ole jätetty muuta kuin autuus. Sinä sanot, että et voi uskoa, et voi katua. - Sitä soveliaampi olet Kristukselle, jos ei sinulla ole muuta kuin syntiä ja viheläisyyttä. Mene Kristuksen luo kaikkine katumattomuuksinesi ja epäuskoinesi saadaksesi uskoa ja katumusta häneltä, se on autuaallista. Sano Kristukselle: "Herra, minä en ole tuonut eteesi mitään vanhurskautta, en mitään hyveitä tullakseni otolliseksi tai vanhurskautetuksi. Olen tullut sinulta saamaan, ja minun täytyy saada." Me tahtoisimme tuoda jotain Kristukselle, mutta niin ei saa tapahtua. Luonnon korkeimmatkin saavutukset ovat taivaassa tyhjän arvoisia. Armo ja teot eivät sovellu yhteen, Tiit. 3: 5, Room. 11: 6. Tämä on kauhistavaa luonnolle, joka ei voi ajatella tulevansa riisuksi kaikesta, niin ettei ole jäljellä hyveen tai vanhurskauden riepukaan, johonka katsoa. Itsevanhurskaus ja itsekylläisyys ovat luonnon lemmikkejä, joita se suojelee kuin elämäänsä. Tämä saattaa Kristuksen näyttämään rumalta luonnollisen ihmisen silmissä. Luonto ei voi ikävöidä häntä. Hän on täydellinen vastakohta kaikille luonnon jaloille harrastuksille. Annapa luonnon tehdä evankeliumi,

niin se on tuleva täysin vastakohtaiseksi Kristukselle. Se tulisi olemaan vanhurskaita, viattomia, pyhiä ja muita sellaisia varten. Kristus tekee evankeliumin sinua varten so. puutteenalaisia syntisiä, jumalattomia, epävanhurskaita ja kirottuja varten. Luonto ei voi sietää ajatusta, että evankeliumi on ainoastaan syntisiä varten; se tahtoo mieluummin vaipua epätoivoon kuin mennä Kristuksen luo sellaisin ehdoin. Kun syyllisyyden tunto ja Jumalan viha luontoa siihen pakottavat, pyrkii se vanhoihin itsevanhurskauden ja itsekylläisyyden lymypaikkoihinsa. Äärettömän voiman on hajotettava maahan nuo varustukset. Ei kukaan muu kuin itsensä vanhurskauttaja ole suljettu evankeliumin ulkopuolelle. Kristus katsoo mieluummin kurjimpaan syntiseen kuin häneen, sillä sellaiselle ei Kristus voi tulla vanhurskaudeksi; hän ei ole syntinen.

On helppoa sanoa toisen mieliksi: "Minä olen syntinen". Mutta rukoilla totuudessa publikaanin kerralla: "Jumala, ole minulle syntiselle armollinen", se on vaikein rukous maailmassa. On helppo sanoa: "Minä uskon Kristukseen". Mutta nähdä Kristus täynnä armoa ja totuutta, Kristus, jonka täyteydestä saat armoa armon lisäksi, se on toista. On helppoa tunnustaa Kristusta suullaan, mutta on lihan ja veren saavuttamattomissa tunnustaa hänet sydämellään, (niin kuin Pietari, että hän on elävän Jumalan Poika, ainoa välimies). Monet nimittävät Kristusta Vapahtajaksi, harvat tuntevat hänet siksi. On suurin näky maailmassa nähdä armo ja pelastus Kristuksessa. Kukaan ei voi nähdä sitä samalla näkemällä, että kirkkaus ja pelastus kuuluvat hänelle. Näkeminen aiheuttaa omistamisen. Minä saatan hävetä ajatellessani, että suurin sanoin tunnustaessani olen niin vähän tuntenut Kristuksen verta, joka on evankeliumin pääasia. Muodollinen tunnustus, ilman Kristusta, on lähinnä helvettiä synkin näky, mikä voi olla. Sinulla voi olla monia hyviä ominaisuuksia ja kuitenkin voi sinulta yksi puuttua, ja se voi saada sinut murheellisena menemään pois Kristuksen luota. Sinä et ole koskaan myynyt kaikkea, mitä sinulla on, et ole koskaan luopunut kaikesta itsevanhurskaudestasi ja muusta sellaisesta. Sinä saatat täyttää velvollisuutesi erinomaisesti ja kuitenkin voit joka kerta rukoillessasi ja käyttäessäsi armonvälikkappaleita olla Kristuksen ehdoton vihollinen ja vastakohta. Ahkeroitse pyhitystä kaikin voimin, mutta älä tee siitä itsellesi Kristusta pelastukseksi, jos teet niin, on pyhityksesi kerran sortuva tavalla tai toisella. Ei sinun pyhyytesi, vaan Kristuksen mittamaton sovitustyö on oleva vanhurskautesi Jumalan edessä. Kun Jumala pelottavana astuu esille pyhästä paikastaan, on tuli hävittävä sinun pyhityksesi kuin heinän ja oljen.

Seuraava on tervettä uskonharjoitusta:

On perustettava kaikki vain Jumalan rakkauden iankaikkiselle kalliolle ja Kristuksen armon varaan. On elettävä alituisesti Kristuksen äärettömä vanhurskautta ja armoa katsellen (ne pyhittävät, ilman niitä on sydän lihallinen), ja niitä katsellessa on nähtävä synnin koko inhottavuus ja kuitenkin sen voimattomuus, on nähtävä, että kaikki on anteeksi annettu.

Tätä katsellessasi on sinun rukoiltava, kuunneltava sanaa jne. nähden saastutetun minäsi ja kaikki heikot työsi aina otollisina vastaanotetuiksi.

Tätä katsellessasi on sinun poljettava inhottavina maahan kaikki itsekerskauksesi, vanhurskautesi, etuoikeutesi ja oltava aina vain Kristuksen vanhurskaudessa, iloiten itsevanhurskautesi raunioitumisesta ja omahyväisyytesi häviämisestä, jotta Kristus yksin välimiehenä olisi korotettu valtaistuimelleen.

Sinun on murehdittava kaikkia hyviä tekojasi (kuinka mainioita ne ovatkin), joita et ole tehnyt Kristuksen rakkauden tuntemisessa ja katselemisessa. Jos ei omaatuntoa puhdisteta Kristuksen veressä, ovat kaikki teot kuolleita, Hepr. 9: 14.

Paljon ylistetty oppi vapaasta tahdosta tulee helposti kumotuksi (niin kuin Raamatussa jo on tapahtunut) sen ihmisen sydämessä, joka on ollut hengellisessä kosketuksessa Jeesuksen Kristuksen kanssa hänen ansionsa omistaen ja hänen vanhurskauteensa alistuen. Kristus on kaikin tavoin liian

ylevä henkilö, jotta luontoraukka voisi häntä lähestyä tai häntä käsittää. Kristus on niin äärettömän pyhä, ettei luonto koskaan uskalla katsoa häneen. Hän on niin äärettömän hyvä, ettei luonto, syntinäkyjen kammitsoimana voi häntä sellaiseksi milloinkaan uskoa. Kristus on niin ylen korkea ja jalo, ettei luonto voi edes koskettaa häntä. Ensin on jumalallinen luonto juurrutettava sieluun, jotta se voisi tarttua häneen, joka on niin rajattoman kaukana luonnon näkökyvyn saavuttamattomissa. Se Kristus, jonka luonnollinen, vapaa tahto voi käsittää, on vain ihmisen oma tekemä luonnollinen Kristus, ei Isän Kristus, ei Jeesus, elävän Jumalan Poika, jonka tykö ei kukaan voi tulla, ellei Isä vedä häntä, Joh. 6: 44, 45.

Tutki joka päivä Raamattua kuin kultakaivosta, johon Kristuksen sydän on kätkeyty. Varo helmasyntejäsi, näe ne kaikessa inhottavuudessaan, ja niin ne eivät koskaan voi murtautua esiin tekoina. Säilytä aina sydämesi nöyränä, tyhjänä, särjettynä, arkana vaistoamaan jokainen hengellinen hairahdus, herkkänä tajuamaan Hengen jokainen sisäinen vaikutus, valmiina ottamaan vastaan korkeimpia lahjoja ylhäältä. Älä säilytä syyllisyyttä omassatunnossasi, vaan puhdistaudu heti Kristuksen verellä. Jumala soimaa syntiäsi ja syyllisyyttäsi saadakseen sinut katsomaan Kristukseen, vaskikäärmeeseen.

Älä mittaa Kristuksen rakkautta kokemustesi mukaan, vaan lupauksen mukaan. Ylistä Jumala siitä, että hän murskaa väävät perustukset, ylistä häntä kaikista niistä keinoista, joilla hän pitää sielun valvovana Kristusta etsimässä. Sairaudet ja kiusaukset ovat suruttomuutta ja kevytmielisyyttä parempia.

Huikenteleva henki muuttuu jumalattomaksi hengeksi, joka tekee syntiä ja rukoilee samalla kertaa. Pintapuolisuus on jumalisuuden surma. Ellei sitä juurruteta pois sydäimestä alituisella ja vakavalla taistelulla sekä kaikissa tehtävissä Kristukseen katsomalla, on se armonvälikkappaleiden osallisuudessa tuleva vain yhä väkevämmäksi ja kuolettavammaksi. – Älä mittaa armontilaasi muiden saavutuksilla, vaan Raamatun ohjeilla. Ole vakava ja tarkka velvollisuuksiasi suorittaessasi ja pidä niitä sydämen asiana, mutta kavahda ottamasta lohdutusta velvollisuuksiesi täyttämisestä, kavahda sitä yhtä paljon kuin syntiä. Kaikki lohdutus, joka ei tule Kristukselta, on kuolemaksi. Rukoile paljon, sillä muuten jää yhteytesi Jumalaan vähäiseksi. Millainen olet rukouskammiossasi, sellainen olet oleva kaikkien muidenkin armonvälikkappaleiden käyttämisessä.

Älä arvostele tehtäviäsi korkein sanoin, vaan nöyrin mielin ja aina Kristukseen katsoen. Vapise, jos sinulle on annettu suuria tehtäviä ja lahjoja. Eräs suuri, pyhä mies on sanonut pelkäävänsä enemmän hyviä tekojaan kuin syntejään: edelliset tekivät hänet usein ylpeäksi, jälkimmäiset tekivät hänet aina nöyräksi. Kokoa aarteinesi Kristuksen rakkauden ilmauksia, ne tekevät sydämen matalaksi Kristukselle ja liian korkeaksi synnille. - Älä halveksi vähäisintäkään, mitättömintäkään armon todistusta. Jumala voi panna sinut tarvitsemaan sitäkin, mitä pidät vähäarvoisimpana. Sellainenkin kohta kuin 1 Joh. 3: 14 - "Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa" - voi olla sinulle tuhansien maailmojen arvoinen.

Ole totuudelle uskollinen, mutta älä ole itsepäinen ja ivallinen. Nosta langenneet, auta heidät ylös jälleen kaikella Kristuksen rakkaudella. Pane murtuneet, sijoiltaan menneet luut paikoilleen evankeliumin armolla. Sinä jalo uskon tunnustaja, älä ylenkatso heikkoja pyhiä. Ehkä vielä joskus toivot olevasi halvimmman vertainen heidän joukossaan. Ole toivorikas toisten heikkouksien kohdalla, mutta tarkka omistasi. Käy usein sairaiden ja yksinäisten luona, he ovat erinomaisen koulun oppineita. Pysy kutsumuksessasi. Täytä velvollisuutesi kaikissa olosuhteissa niin kuin Jumalalle. Tyydy vähään maailmassa. Vähä riittää. Pidä paljon sitäkin, mikä on pientä maailmassa, koska et ansaitse vähäisintäkään. Ajattele suurta taivaasta, ei vähäistä, koska Kristus on niin rikas ja antelias. Pidä kaikkia muita itseäsi parempina ja inhoa itseäsi niin kuin sellaista, joka on sovelias kaikkien pyhien

poljettavaksi. Katso maailman turhuutta ja ajattele, kuinka katoavaa kaikki on, äläkä rakasta mitään muuta kuin Kristusta. Murehdi sitä, että näet niin vähän Kristusta maailmassa, niin vähän häntä tarvitsevia; joutavuudet miellyttävät heitä enemmän. Suruttomalle sielulle Kristus on vain tarua, Raamattu vain satua. Murehdi ajatellessasi, kuinka monet ovat kastettuja ja ovat ulkonaisesti seurakunnan yhteydessä, mutta eivät ole armon alla. Heillä on paljon huolta velvollisuuksista ja kuuliaisuudesta, vähän huolta Kristuksesta, vähän kokemusta armosta. Valmistaudu ristiä kantamaan, toivota se tervetulleeksi, kannu sitä riemuiten, niin kuin Kristuksen ristiä, olipa se pilkkaa, ivaa, ilk-kumista, ylenkatsetta, vankeutta tai muuta. Mutta katso, että se on Kristuksen risti eikä omasi. Synti estää kerskaamasta Kristuksen rististä. Vähäiset totuuden laiminlyömiset vastoin parempaa tietoa voivat synnyttää helvetin omaantuntoon yhtä hyvin kuin suurimmat totuutta vastaan tehdyt synnit. Jos sinut on temmattu helvetin alhosta Kristuksen armosyliin, ja jos sinulle on valmistettu sija ruhtinaiden joukkoon Jumalan perhekunnassa, niin minkälaisena laupeuden esimerkkinä sinun silloin tulisikaan elää. Lunastettu, uudistettu sielu, miten määrättömästi oletkaan velkaa Kristukselle. Miten erikoisella tavalla sinun onkaan valettava ja suoritettava jokainen velvollisuutesi. Minkä ylistys- ja kiitospäivän pitäisi sunnuntain sinulle olla. Mikä taivas on olla seurakunnan yhteydessä - olla Kristuksen kanssa enkelien ja pyhien seurassa! Mikä sielun uppoutuminen iankaikkiseen rakkauteen, kun on haudattuna Kristuksen kanssa ja kuolee kaikelle muulle paitsi hänelle! Hämmästy ja ihmettele joka kerta Kristusta ajatellessasi. Ja kun näet syntiä, katso Kristuksen armoon, joka on antanut sen anteeksi. Ja kun olet ylpeä, katso Kristuksen armoon, joka on tekevä sinut nöyräksi ja painava sinut maan tomuun.

Muistele sitä Kristuksen rakkauden aikaa, jolloin olit alaston, Hes. 16: 8, 9 ja hän silloin valitsi sinut. Voiko sinulla koskaan enää olla ylpeää ajatusta? – Muista, kenen käsivarret estivät sinua vaimusta ja pelastivat sinut tuonelan syvyydestä, Ps. 68: 13, ja huuda riemusta niin että enkelit ja ihmiset kuulevat: "Ylistys, ylistys olkoon hänelle hänen suuresta armostaan!" (Ps. 148). Harjoita katumusta ja rukousta joka päivä ja vaella katse armoon suunnattuna, niin kuin sellainen, jonka yli armo on vuodatettu. Muistele syntejäsi ja Kristuksen anteeksiantamusta, ylitsekäymisiäsi ja Kristuksen ansiota, heikkouttasi ja Kristuksen voimaa, ylpeyttäsi ja Kristuksen nöyryyttä, monia puutteitasi ja Kristuksen parantavaa armoa, syntivelkaasi ja Kristuksen veren alati uudistuvaa vihmontaa, lankeemuksiasi ja kuinka Kristus on sinut nostanut ylös, puutteitasi ja Kristuksen täyteyttä, kiusauksiasi ja Kristuksen laupeutta, viheliäisyyttäsi ja Kristuksen vanhurskautta.

Siunattu sielu, jonka Kristus löytää omasta vanhurskaudesta riisuttuna, Fil. 3: 9, vaatteet pestyinä ja valkaistuna Karitsan veressä, Ilm. 7: 14. Voi viheliäistä ja kurjaa suun tunnustajaa, jolla ei ole evankeliumia sydämessään! Älä tyydy kirkon tutkintoon; voit tulla siinä hyväksytyksi, mutta hylätyksi Kristuksen tutkintopäivänä. Sinä olet voinut tulla kasteelle, etkä silti ole koskaan tullut Jeesuksen ja vihmontaveren luo, Hepr. 12: 24. Kaikki teot ja taidot ilman Kristuksen verta, ilman hänen ansiotaan ja vanhurskauttaan (jotka ovat evankeliumin ydinsisällyksenä) jäävät evankeliumin ulkopuolelle ja jättävät sielun epäilysten ja kyselyjen valtaan. Ja epäilykset, ellei niitä ajoissa estetä, muuttuvat hengen huikentelevaisuudeksi, mikä on eräs vaarallisimmista sieluntiloista. Älä väheksy armonvälillä kappaleita. Mietiskele ja rukoile paljon. Käy ahkerasti sanaa kuulemassa. Me tarvitsemme oppia, nuhdetta, kehotusta, lohdutusta, niin kuin hauraat yrtit ja ruoho tarvitsevat sadetta ja kastetta, tihkusadetta ja rankkasadetta, 5 Moos. 32: 2. Tee kaikki, mitä teet, sydämen työnä Kristukselle, Sak. 7: 5, 6, ikään kuin välittömässä kanssakäymisessä Kristuksen Jeesuksen kanssa, ikään kuin hän katsoisi sinuun ja sinä häneen ja ammenna kaikki voimasi häneltä. Ota vaari pyhistä, hyviin tekoihin velvoittavista vaikutuksista, joita havaitset sielussasi. Pidä kal-lisarvoisena vähäisintäkin hyvää ajatusta, joka sinulla on Kristuksesta, ja pienintäkin hyvää sanaa, jonka puhut hänestä vakavasti ja täydestä sydämestäsi. Oi, mikä runsas armo! Ylistä Jumalaa siitä! Ota vaarin, etsiikö sinua joka päivä koitto korkeudesta synnin surun aamukasteellaan, Luuk. 1: 78. Nouseeko sinulle alati tuo kirkas kointähti tuoreine armon ja rauhan vaikutuksineen, Ilm. 22: 16, ja

tervehtiikö Kristus suloisesti sieluasi kaikissa tehtävissäsi? Velvollisuus, joka ei tee hengellisemmäksi, tekee lihallisemmäksi. Mikä ei tee eläväksi ja nöyräksi, se kuolettaa ja paaduttaa. Taisihan Juudaskin saada kastetun palan, kasteen ulkonaisen etuoikeuden, Herran Ehtoollisen ja päästä seurakunnan jäseneksi jne., mutta Johannes lepäsi Jeesuksen rintaa vasten, Joh. 13: 23. Se on evankeliumin armojärjestyksen tila, jossa meidän tulisi rukoilla, kuunnella sanaa ja suorittaa kaikki velvollisuutemme. Ainoastaan lepääminen tuota rintaa vasten voi sulattaa sydämen kovuuden ja saada sinut halullisin mielin murehtimaan syntejäsi. Vain se parantaa hengen huikentelevaisuuden ja välinpitämättömyyden, joka on kristillisyyden pahin myrkky. Se todella nöyryyttää ja saattaa sielun sydämellisesti kiintymään Kristukseen. Se tekee synnin inhottavaksi sielulle, jopa muuttaa helvetin kammottavimman lieskan Kristuksen autuudeksi. Älä milloinkaan ajattele olevasi oikea, jotenkin edistynyt kristitty, niin kuin sinun pitäisi olla, ennen kuin olet joutunut siihen kohtaan, jossa tunnet lepääväsi Kristuksen rintaa vasten, hänen, joka on Isän helmassa, Joh. 1: 18. Tule ja pyydä Isältä, että saisit katsella Kristusta, ja sinä olet varmasti menestyvä. Et voi esittää hänelle pyyntöä, joka olisi hänelle otollisempi. Hän antoi hänet omasta helmastaan juuri sitä varten, että hän olisi kaikkien syntisten silmien nähtävänä, ikään kuin Isän rakkauden iankaikkisena muistomerkkinä. Luonnolliseen aurinkoon katsominen heikentää silmiä. Mutta mitä enemmän katsot Kristukseen, vanhurskauden aurinkoon, sitä voimakkaammaksi ja kirkkaammaksi tulee uskosi silmä. Katso vain Kristukseen, niin sinä olet rakastava häntä ja elävä hänestä. Ajattele häntä lakkaamatta. Kiinnitä silmäsi lujasti Kristuksen vereen, muuten jokainen kiusauksen tuulahdus horjuttaa sinua. Jos haluat nähdä synnin syntisyyden, jos tahdot inhota sitä ja murehtia sitä, älä pysähdy katselemaan syntiä, vaan luo katseesi ensin Kristukseen hänen kärsimyksessään ja sovitustyössään. Jos haluat nähdä, miten olet edistynyt arnessa ja pyhityksessä, älä seisahdu niitä tuijottamaan, vaan katso ensi sijassa Kristuksen vanhurskautta (nähdessäsi Pojan näet kaiken). Katsele omaa armontilaasi vasta toisella sijalla.

Uskonharjoituksissasi odotat varmuutta siitä, mihin ensiksi katsot, ja panet sen toivosi perustukseksi. Mene Kristuksen luo katsellen syntiäsi ja kurjuuttasi, ei armonkokemuksiasi ja pyhyttäsi. Älä välitä mitään armonkokemuksistasi ja pyhityksestäsi (ne vain peittävät Kristuksen), ennen kuin olet nähnyt Kristuksen. Kristuksen katsominen omien armonkokemusten valossa on samaa kuin katseltaisiin veden kalvossa auringon kuvajaista, joka häilyy ja väreilee veden liikkeiden mukaan. Katso Kristukseen vain hänen loistaessaan Isän rakkauden ja armon taivaalla, silloin näet hänet hänen omassa sanomattomassa kunniassaan. Ylpeys ja epäusko panisivat sinut katsomaan ensiksi jotakin omassa itsessäsi, mutta usko ei tahdo tietää muusta kuin Kristuksesta, jolla on niin sanomaton ihanuus, että siihen katoavat sekä sinun pyhityksesi että syntisi, sillä Jumala on tehnyt hänet meille niiksi molemmiksi, ja meidän on pidettävä hänet molempina, 1 Kor. 1: 30; 2 Kor. 5: 21. Ken asettaa oman pyhityksensä katseltavakseen ja lohdutukseksi, hän pystyttää suurimman kaikista epäjumalista, joka on lisäävä hänen epäilyksiään ja pelkoaan. Käännä vain katseesi pois Kristuksesta, niin olet heti (niin kuin Pietari) vaipuva epäilyksiin.

Kristitty ei jää koskaan ilman lohdutusta, ellei hän riko evankeliumin järjestystä ja tapaa niin, että hän katsoo omaansa ja kääntää katseensa pois Kristuksen täydellisestä vanhurskaudesta. Ja se on samaa kuin hän tahtoi elää mielummin kynttilän valossa kuin auringon valossa. Hunaja, jota imet omasta vanhurskaudestasi, muuttuu karvaaksi sapeksi, ja valo, jonka siitä saat vaellustiellesi, muuttuu synkäksi yöksi sielullesi. Saatana kiusaa sinua koettelemalla saada sinut jättäytymään omien armonkokemustesi varaan, saadaksesi niistä lohdutusta. Silloin tulee Isä ja osoittaa sinulle Kristuksen armoa (joka on runsas ja ylevä ja hänelle sanomattoman otollinen) ja kehottaa sinua tutkimaan Kristuksen vanhurskautta (ja hänen kehotuksensa tekevät sinut siihen mahdolliseksi). Se on siunattu liikutus, suloinen kuiskaus, joka nuhtelee epäuskoasi. Seuraa sen vähäisintäkin viittausta, yhdy siihen ahkerasti rukoillen, pidä sitä verrattoman jalokiven arvoisena. Se on pantti vieläkin enemmän, mikä tullaan antamaan sinulle.

Kun tahtoisit rukoilla, etkä voi, ja olet sen tähden masentunut, katso, kuinka Kristus rukoilee puolestasi käyttäen vaikutusvaltaansa Isään sinun hyväksesi, Joh. 14: 16 ja 17. luku. Jos olet levoton, katso Kristukseen, hän on sinun rauhasi, Ef. 2: 14, hän jätti taivaaseen mennessään sinulle rauhan, ja hän uudelleen ja uudelleen kehottaa sinua olemaan vähääkään murehtimatta (synnillisesti murehtimatta), jotta se ei olisi esteenä uskollesi ja saamallesi lohdutukselle, Joh. 14: 1, 27. Hän istuu nyt valtaistuimellaan hävitettyään ristillä (syvimmässä alennuksen tilassaan) kaiken sen, mikä saattaisi sinua vahingoittaa tai kiusata. Hän on kantanut kaikki sinun syntisi, murheesi, huolesi, kiusauksesi ja muun sellaisen ja on mennyt valmistamaan asuntoa sinulle.

Sinä, joka olet nähnyt, että Kristus on kaikki ja sinä et yhtään mitään, sinä, joka teet Kristuksen koko elämäksesi ja olet kuollut kaikelle muulle vanhurskaudelle, sinä olet kristitty, olet suuresti rakastettu ja olet saavuttanut Jumalan mielisuosion, olet taivaan suosikki. Tee Kristukselle se palvelus kaiken hänen sinua kohtaan osoittamansa rakkauden tähden, että rakastat hänen köyhiä pyhiänsä ja hänen seurakuntiansa (halvimpia, heikompia, siitakin huolimatta, että niiden käsitykset voivat olla erilaisia). Ne ovat kaiverretut hänen sydämeensä (niin kuin Israelin lasten nimet Aaronin rintakilpeen, 2 Moos. 23: 21). Anna niiden olla samoin sinun sydämeesi kaiverrettuina. Toivottakaa rauhaa Jerusalemlle, menestykööt ne, jotka sinua rakastavat. Ps. 122:6.